

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Defectus, quos in materia distractionum cavere debemus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

*Defectus, quos in materia distractionum
cavere debemus.*

Superest, ut observemus quatuor non exiguae
considerationis defectus, in quos hoc in
genere quis potest incidere.

Primus est quorundam, qui naturæ sunt
adeò æstuantis, animi vivacis adeoque inquieti,
ut ne ad momentum quidem quiescere possint,
ubi quidquam ipsis occurrit agendum,
adeò, ut (si possint,) orationem deserturi sint,
vel certè in ea magno cum tædio remansuri,
nihil interea aliud quam de re agenda cogitan-
tes. Isti semetiplos superare debent, oratio-
nemque protrahere potius, quàm abbreviare,
imò & actionem, cujus cogitatione inquietantur,
quantum obedientia ac recta ratio per-
mittere poterit, differre; ut ita paulatim hunc
ingentem ardorem atque animi vivacitatem
mortificent.

Alter defectus est quorundam *ignavorum*
ac *negligentium*, qui, cum satis constanter non
constituerint divinæ de se expectationi penitus
respondere, post modicam renitentiam, distra-
ctionibus cedunt, existimantes frustra se am-
plius laboraturos in distractionibus repellen-
dis, cum illæ mox denudò recurrant. Conside-
rate debent isti, hanc ignaviam, cum causa sit,
cur distractiones istæ illis voluntariæ sint, pec-
cato ipsis verti, pro eo quod animum inde ca-
ptare poterant majoris meriti. Idcirco decer-
nere debent, fortiter se pugnatorios, etsi to-
to orationis tempore nihil aliud facere debe-
rent etiam pro tota vitâ sua.

Ter-

De
oratione

Tertius defectus est aliorum quorundam æquo *timidiorum* nimisque pusillanimum, qui continuò distrahuntur, ob metum distractionum. Ille enim inordinatus distractionum metus distractioni longè molestiori, quæ est animi inquietudo, aditum præbet. Illi timorem hunc nimium corrigere, Deo confidere, suaviterque inter orandum recollecti in illius præsentia consistere debent: Oratio etenim ex eo mala non est, quod quis sub illa sentiat distractiones, sed quod illis voluntariè inhaereat. Illas igitur animadvertentes rejiciant, & nihil ipsis nocebunt.

Denique quartus defectus est quorundam, qui impatientiâ correpti *desperant*, se unquam in oratione proficere posse ob suæ imaginationis levitatem & inconstantiam, ac frequentes quas hæc eis ingerit distractiones. Malè equidem illi faciunt, multoque facerent melius, si molestiam istam patienter tolerarent, renovando subinde bona suâ proposita, atque abdicando coram Domino nostro cogitationes istas extravagantes, suamque semper materiam resumendo. Fructus enim orationis in eo præcipuè situs est, quod quis in ea ad finem usque perducenda fidelis existat, neque ipsam interrumpat, aut tædio victus derelinquat.

Poterunt se etiam coram Deo humiliare, deque suâ infirmitate ac miseria erubescere, indignos se, qui cum divina Majestate loquantur, reputare, mirari, quomodo ipsos coram se perferat, cum adeo inconstantes atque erga ipsum irreverentes existant, producere aliquot actus doloris, quod adeo sint imbecil-

becilles, ipsi in earundem distractionum reparationem offerre vivam atque amoris plenam animi applicationem, quam habuere Saluator noster, illiusque sanctissima Mater in suis divinis contemplationibus, ac denique consolatione afficientur, ubi fecerint quidquid potuerint.

CAPUT XXI.

De quibusdam aliis molestiis in ordinariâ & communi orationis viâ occurrentibus.

Illæ molestiæ quandoque afficiunt animum, quandoque verò corpus. Quoad animum infestamur molestis tentationibus, magnis passionibus, murmuratione, tristitia aut fastidio. Quoad corpus deijcitur infirmitatibus, quandoque veris, quandoque falsò à Diabolo nobis persuasis. Sentimus nescio quas gravedines, quæ animæ cujuslibet rei cogitandæ adimunt facultatem. Afficimur dolore cordis aut capitis, membrorum lassitudine, totius corporis languore, vel somnolentiâ opprimimur. Demùm pauperculi animi orationi intendere proponentis situs toties mutabitur, quot in corpore humorum alterationes fient, sive operâ Cæcodæmonis, sive ex effectu ipsius naturæ, aut temporum mutatione. Quanam ratione in his omnibus occasionibus gerere nos debeamus, porrò exposituri sumus: ac primò

De
oratione